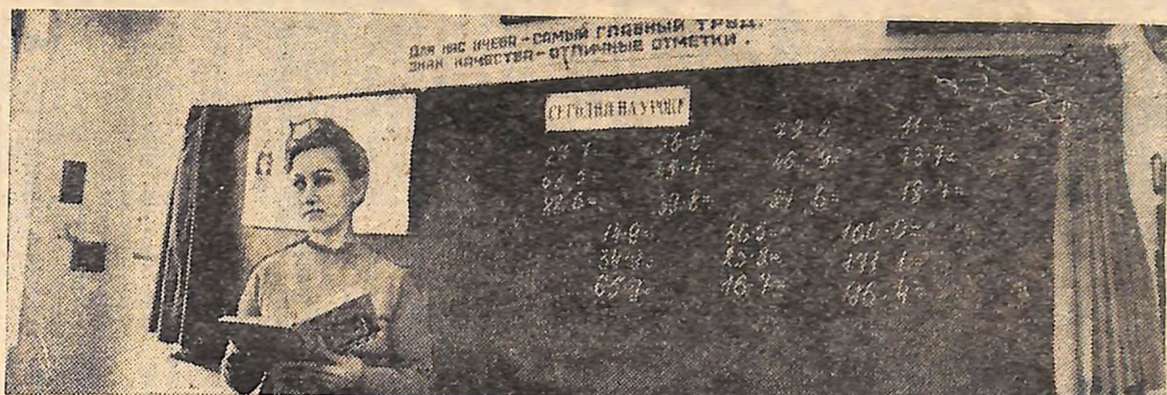

АНОНС

Вчора ти, старшокласнику, після десятиденного відпочинку, знову прийшов до школи. Отже, чверть третя! Вона найскладніша, вирішальна. І найдовша. Заняття, перери, факультативи, гуртки художньої самодіяльності... Сотні уроків тобі доведеться осилити в цій чверті. І жоден не повинен минути даремно. Ти вкладеш у них усі свої знання й енергію, бажання зрозуміти вчителя. Разом із ним ти відкриватимеш закони фізики і мандруватимеш географічною картою, доводитимеш складні геометричні теореми і переживатимеш за долю улюблених літературних героїв. Кожні 45 хвилин заняття у класі, майстерні, лабораторії стануть для тебе кроком до вершини знань!

Отже, дзвоник на уроки. І «Вітрила» теж пропонують вам, друзі, кілька своїх уроків.
Читайте 2 і 3 стор.

На знімку: перший урок у новій навчальній чверті веде вчительна 3-ї класу середньої школи № 16 м. Кіровограда комсомолка Олена ДЮДИНА.
Фото В. ГРИБА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 12 січня 1980 року

№ 6 (2734).

Ціна 2 коп.

Ювілейна «Ятрань»

ЗАВОДСЬКИЙ № 100000. 9 СІЧНЯ 1980 РОКУ.
ДРУКАРСЬКА ЕЛЕКТРИЧНА МАШИНА З ТАКИМ НАПИСОМ
НА КОРПУСІ ЗІЙШЛА З КОНВЕЙЕРА КІРОВОГРАДСЬКОГО
ЗАВОДУ ДРУКАРСЬКИХ МАШИН

РЕПОРТАЖ У НОМЕР

ниці і цехів. Особливо радіє молодь, що становить більше половини працюючих на заводі.

— У цеху кінцевого складання майже дві з половиною сотні працівників віком до тридцяти років. Сто двадцять п'ять із них — комсомольці. Вони й задають тон у роботі, — розповідає комсомольський ватажок цеху Олена Оргатюк.

Нинішнього року кіровоградці випустять 80 тисяч друкарських електричних машин. 93 проценти їх будуть із почесним п'ятикутником. Відділ головного конструктора працює над двома новими модифікаціями нинішньої «Ятрані». До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна інженери дасть сто надпланових машин.

А. ШИЛОШИЙ,
спецкор «Молодого комуніста».

Спочатку кілька цифр. Рівно чотири роки тому завод, працюючи в режимі налагодки, випустив першу «Ятрань». А вже наприкінці наступного року їй було присвоєно державний Знак якості. Сьогодні на рахунок кіровоградців — сто тисяч таких машин: сучасних, зручних, надійних в експлуатації.

Відрізок часу невеликий, але за цей період пройдено чималий шлях — від випробувань першого екземпляра до стотисячної. Темпи високі. І все завдяки колективові, який працює на підпри-

ємстві. Люди ж вважають, що все почалося з того дня, коли під фундамент майбутнього заводу забили перший пакець, викинули перший кіш ґрунту. Саме тоді й почав формуватись колектив. А вже більшість будівельників, перекваліфікувавшись, працює на різних ділянках заводу. Їхніми руками зроблено деталі і складено стотисячну. Ось вона повільно рухається по стрічці конвеєра і під гулчій оплески (такі незвичні для тихого цеху кінцевого складання) замирає. «Ятрань» переносить на столик, укритий червоним оксамитом.

Ця друкарська машина стає символом подолання ще одного рубежу. Вони — поруч: перша друкарська електрична машина, випущена у Кіровограді, перша зі Знаком якості і стотисячна. Остання — це крок до виходу підприємства на перспективну потужність.

— Сьогодні велике свято, — говорить начальник двадцятого цеху Кіровоградського заводу друкарських машин Валерій Миколайович Заботкін. — Гляньте: погода, веселе сонце немов поділяють з нами радість перемоги. Це успіх усього колективу, всіх діль-

Новини

Повідомляють
кореспонденти
ТАРС, РАТАУ

Робочий темп

БАМУ

БАМ упевнено набирає робочого темпу: пішли великогазові вантажні поїзди по лінії Тинда—Беріканіт, споруджений на рік раніше строку.

З перших змін завершено будівництво магістралі в'їзду високого темпу. Змагання за відну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, багато колективів випереджають графік робіт.

3 найбільшою віддачею

ЧЕРНІВЦІ. Десятикілограмові добові надії молока одержують з перших днів нового року від кожної корови трудівники колгоспу «60 років Великому Жовтню» Новоселицького району.

Така продуктивність тварин у січні тут досягнута вперше і є однією з найвищих на Буковині. Достроково завершивши завдання по виробництві і продажу продукції в минулому році, працівники ферм прагнуть переключити і план п'ятирічки в цілому.

Взяти добрий темп тваринникам допомогли чітка організація праці, впровадження вдосконаленої технології годівлі худоби. Досвід тваринників колгоспу «60 років Великому Жовтню» по високопродуктивному використанню кормів схвалені обкомом партії і рекомендовані усім господарствам області.

Новини

Повідомляють
кореспонденти
«МК»

Семінар-нарада

пропагандистів і організаторів економічного навчання на тему «Досвід передовиків п'ятирічки — кожному слухачеві» відбувся на базі колгоспу імені Леніна Знаменського району.

З доповідями виступили начальник обласного управління сільського господарства В. Я. Маслюченко та начальник головного планово-економічного управління Міністерства сільського господарства УРСР І. Є. Никифоров.

Учасники семінару обмінялися досвідом роботи, ознайомилися з господарством, яке очолює Герой Соціалістичної Праці В. М. Гуртовий.

У роботі семінару взяв участь і виступив секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк.

Поезії слово лунало

Позавчора в актовому залі Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування відбувся вечір поезії, присвячений 35-річчю Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками. На зустріч із кіро-

воградськими шанувальниками красного слова прибув із Москви відомий поет Євген Долматовський.

Вечір відкрили члени обласного літературного об'єднання Віктор Ганюцький, Валерій Гончаренко і Віктор Погребняк.

Схвилювано пролунали пісні Є. Долматовського, які виконали артисти обласної філармонії.

На вечорі були присутні секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк, заступник голови обласного комітету Є. М. Чабаненко, партійні і комсомольські працівники міста, представники громадських організацій. (Звіт про цей вечір буде надруковано в наступному номері).

В. ГОНЧАРЕНКО.

КЛУБ МОЛОДОГО ВИБОРЦЯ

НЕБУДЕННІ БУДНІ

Виборча дільниця 35/5 Ленінського району м. Кіровограда знаходиться в одному з корпусів педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Нині аудиторія, де міститься агітпункт, набрала святкового вигляду. На стінах і на столах — стенди, плани, довідники, підшивки центральних і місцевих газет, свіжі номери журналів тощо. В цій царині ділової і трохи незвичайної (як для навчального закладу) атмосфери здають своєрідні заліки самі викладачі. А точніше, викладачі-агітатори. Заї-

дуочий агітпунктом старший викладач кафедри фізвиховання М. М. Чернов говорить: «Найвідповідальніший період передвиборчої кампанії попереду. Але для нас він почався вже сьогодні».

КОР.: Михайле Михайловичу, в педінституті агітпункт діє давно?

ЧЕРНОВ: Перший рік. Отож досвід нашої агітаторської діяльності вимірюється буквально днями. І, можливо, саме тому наші будні не можна назвати су-

денними. Складання і обговорення планів, чергування, проведення лекцій і бесід — усе це нові сторінки громадської роботи для багатьох із нас. Ми намагаємось відшукувати нові форми пропаганди партійних документів, краще висвітлювати сторінки трудової біографії наших кандидатів.

КОР.: Розкажіть, будь ласка, конкретніше.

ЧЕРНОВ: Наприклад, при нашому агітпункті ми створили клуб молодого виборця. До його ради входять п'ять молодих агітаторів, яких очолює старший викладач Т. І. Бабак. Члени ради зустрічаються з молодіжною аудиторією, організовують тематичні вечори в гуртожитках. Розповідають студентам про славітих діячів кандидата в депутати Верховної Ради УРСР, капалера ордена Леніна токаря заводу «Черво-на зірка» Людмилу Васи-ліну Чернегу, яка балотується по нашому округу.

КОР.: Скільки агітаторів об'єднує ваш пункт?

ЧЕРНОВ: Майже шістьдесят. До речі, шодня всі во-

ни чергують у нашому агітпункті. Гаряча нині в нас пора. Адже почалася ще й зимова сесія.

Справді, весь інститут нагадує розбуджений вулик, де в стільниках аудиторій нуртують напружені академічні години. Заклопотані студенти. Зосереджені викладачі. І тільки різні дзвоник розривають тишу, викликаючи в широкі коридори стурбованих першопосередників.

На одній із перерв студент першого курсу факультету англійської мови Сергій Драчев зайшов у приміщення агітпункту. В «Куточку молодого виборця» його зацікавила свіжа періодика.

КОР.: Сергію, ти часто сюди заходиш?

ДРАЧЕВ: Так, особливо тепер, у період зимової сесії. До речі, готуючись до заліку з історії КПРС, я користувался літературою агітпункту.

КОР.: За кого ти голосуєш?

ДРАЧЕВ: За Людмилу Василену Чернегу. Цього року я вперше в житті оу-

щу бюлетень у червону ур-яду. Гаряча нині в нас пора. Адже почалася ще й зимова сесія.

Справді, весь інститут нагадує розбуджений вулик, де в стільниках аудиторій нуртують напружені академічні години. Заклопотані студенти. Зосереджені викладачі. І тільки різні дзвоник розривають тишу, викликаючи в широкі коридори стурбованих першопосередників.

На одній із перерв студент першого курсу факультету англійської мови Сергій Драчев зайшов у приміщення агітпункту. В «Куточку молодого виборця» його зацікавила свіжа періодика.

КОР.: Сергію, ти часто сюди заходиш?

ДРАЧЕВ: Так, особливо тепер, у період зимової сесії. До речі, готуючись до заліку з історії КПРС, я користувался літературою агітпункту.

КОР.: За кого ти голосуєш?

ДРАЧЕВ: За Людмилу Василену Чернегу. Цього року я вперше в житті оу-

На зні-
мках: «п'ятих-
линка» агітато-
рів агітпункту
педінституту;
С. ДРАЧЕВ біля
«Куточка моло-
дого виборця».

Фото В. ГРИБА.

ВІТРИЛА №1

СТОРІНКА ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ

БІЛЬШЕ місяця минуло відтоді, як «Вітрила» опублікували лист Світлани К., дев'ятикласниці з Павлиша, а редакційна пошта щодня приносить нові й нові відгуки на нього. Тема, яку зачепила Світлана, досить таки делікатна, адже йдеться не про людей дорослих, уже повністю сформованих духовно і фізично, а про школярів-старшокласників. Пишуть підлітки, які з тих чи інших причин zostалися наодинці зі своїми роздумами і переживаннями, залишилися без дружнього слова, доброї поради, підтримки батьків, які

одина. [Нас у мамі було десяти. Одружились ми, народилося у мене двоє дітей. Чоловік став п'яти, розважався, а я росла іх сама. І все ж кохання прийшло. Сором признатися, але полюбила я чоловіка чужого і все б віддала, якби то було моє, рідне, щастя кохання. Мені 34 роки, Світлано, люблю до нестями дітей, чоловік уже не п'є. Все у нас є, вже навіть не мотоцикл — машина, а душа болить, коли побачу того, коханого. В нього своя сім'я, і він навіть не підозрює про мої почуття. І так уже вісім років...]

з хлопцем. Після неприємності, що трапилася у нашій дружбі, він почав пити і одного разу вчинив тяжкий злочин. Дехто запевняє, що він грубий, жорстокий. А я знаю, що він хороша людина, хоч і зробив помилку в житті. Знаю, як йому зараз важко, як розкаюється у своєму вчинку. Йому лише 17 років, а коли вийде на волю, буде 25. Зрозумійте, в якому становищі я опинилася. Я не побачусь з коханою людиною аж вісім років. І чи маю право я любити його! Чи ждати мені, чи забути!

Ось така історія. Погодьтеся,

тому, що поряд із твоїм листом лежить інший, який ми вже цитували і (який парадокс), теж зі Світловодська. Можливо, герої цієї розповіді навіть живуть поруч, на твоїй вулиці... «Юра і Тая вчилися в одній школі, сиділи за однією партою. Їхній дружбі заздрив. Призначили день весілля. Та сталося лихо. Якось, повертаючись з роботи, Юра переходив залізницю. І раптом бачить: поїзд, а на колії п'ятий чоловік. Роздумувати ніколи. Кілька стрибків — і Юра відштовхнувся його. Сам не встиг... Він зали-

Розповідь класного журналу

ПРО ТЕ, ЯК НАВЧАЮТЬСЯ СТАРШОКЛАСНИКИ ДЕЯКИХ ШІЛ М. СВИТЛОВОДСЬКА, І ЯК СПРАВЖНЯ ДРУЖБА ДОПОМОГЛА САШКОВІ СКЛЯРУ ВИПРАВИТИ ДВІЙКИ

У школі за Сашком міцно закріпилася недобра слава двійчаника і розбишаки. Він бешкетував, пропускав заняття, а на уроках, відверто нудував або голосно розмовляв зі своїми сусідами, заважаючи працювати всьому класові. Сумні результати такої поведінки, оціненої в таблиці найнижчим балом, не примусили себе чекати: двійки в першій чверті з алгебри і геометрії — розплата за легковажність і небажання вчитися. А здібності були поглинуті мороком ліношів, які розідали душі, мов іржа залізо.

Допомогти підтягнутися у навчання, визволити дев'ятикласника від дружків, з якими в безцільному вештанні по містечку він марнував час, взялися секретар комітету комсомолу Світловодської школи-інтернату №1 Віра Одноус, голова учком Микола Петров, командир загону юних держживців Григорій Селезньов. Вирішили робити уроки разом із Сашком:

так набагато цікавіше і корисніше. Дали Склару зрозуміти, що одного підручника для виконання домашнього завдання замало. У шкільній бібліотеці знайшлося чимало книжок, котрі захопили його. Поступово у хлопця виник інтерес до знань, до того, що розповідає вчитель. У класному журналі напроти прізвища учня з'явилися перші четвірки з геометрії, алгебри, п'ятірка з історії. За другу чверть — лише три трійки в таблиці при задовільній поведінці. А Віра, Микола і Григорій стали для Сашки справжніми друзями.

Це велике щастя — відчуття товариського плеча — підтвердив і учень 10-Б класу цієї ж школи Микола Позиваний, який перебував на обліку в інспекції у справах неповнолітніх при МВВС. «Твердий горішок» — казали про нього. А нині хлопця — голова клубу «Ти і закон», організатор зустрічей школярів із юристами, навчається лише на «4» і «5».

Володимир Шпиль, дев'ятикласник СШ №3 м. Світловодська, у першій чверті мав чисту трійку з алгебри, геометрії, фізики, хімії, біології, креслення. У другій — виправив усі! Це — результат благотворного впливу групи комсомольської взаємодопомоги 2-А, куди входять комсомольці Григорій Гаука, Євгенія Кабанова, Наталія Чорношук. Товариші підтягнули Володю у навчання, захопили його корисною справою, яка стала його комсомольським дорученням: тепер хлопець — один із юних помічників інспектора у справах неповнолітніх І. В. Євдокимова.

Ось які історії постають за колонками оцінок у класних журналах.

А. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
дев'ятикласник СШ №2
м. Світловодська.

КЛУБ ЛЮБИТЕЛІВ КІНО

«КАМЕРТОН» ЗА І ПРОТИ

«Вітрилам» присмисно, що серед читачів виявилось багато любителів кіно. Судячи з листів, новий телевізійний фільм «Камертон» ви, товариші старшокласники, подивилися майже всі.

Враження від стрічки — різні. Ось що пишуть нам школярі. І не тільки вони.

Я — за фільм «Камертон». У ньому — життя учнів, їхня дружба і повага до справжніх друзів. Олексій Кузьмін, на мій погляд, та людина, яка може повести за собою однокурсників. Всі бачать у юнакові надійного друга. І тому у найскрутнішу для Олексія хвилину вони завжди поруч нього.

Ще одна головна думка проходить через увесь фільм. Мені, як майбутньому педагогові, вона найбільш близька. У картині показано стосунки вчителя та учнів. Впевнена, що ця проблема хвилює не тільки школярів, а й педагогів.

Людмила КОНДРАТЬЄВА,
студентка другого курсу історичного факультету Кіровоградського педагогічного інституту.

Подивилася телефільм «Камертон» і замислилася: чим відрізняється він від «Шкільного вальсу», «Розиграшу», «Ключа без права передачі»? Яка нова тема порушена в цій стрічці?

Я теж школярка. Дуже люблю кіно. Але згаданий фільм, на жаль, зовсім не той, яким треба так захоплюватися.

Безперечно, «Камертон» — стрічка актуальна. Вона — мікродзеркальне відображення нашого шкільного життя, наших чинків, дає нам змогу подивитися на себе збоку. Але весь сюжет можна було б умістити в одній стрічці. То чи ж варто розтягувати сценарій на дві?

Деякі епізоди дуже невдалі, дивитися їх було нецікаво.

Т. ЧЕРНЕЦЬКА,
Компаніївський район.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «ВІТРИЛ»

«Чи ждуть обіцяного три роки?»

Під таким заголовком у попередньому випуску «Вітрила» («МК» за 5 грудня 1979 р.) була опублікована кореспонденція, у якій йшлося про незадовільну організацію діяльності кировоградських старшокласників за місцем проживання.

Як повідомля редакцію на чальний четвертого жесу В. Алістратов, у зв'язку з тим, що кімната школярів по вулиці Шевченка, 15 не відповідає необхідним вимогам, міськжитлоуправління зробило заяву в проектний інститут на виготовлення технічної документації на обладнання підвального приміщення будинку по вулиці Кірова, 55 під таку кімнату. Буде налагоджена робота куртки.

У дворі цього будинку перспективним планом на 1980 рік намічено обладнання дитячого спортивного комплексу.

Ця неспокойна і вічна тема

ОГЛЯД ПОШТИ «ВІТРИЛ»

або не розуміють їх (чи не хочуть розуміти), або вважають, що про кохання з сином чи дочкою-школяркою говорити ще рано. Пишуть дорослі, сімейні люди. Є цілі листи-сповіді, гіркі розповіді про нещасливу долю свою із застереженнями, щоб не повторила Світлана та її ровесники подібних помилок. Пишуть групами старшокласники, учні технікумів, училищ, студенти. Пишуть і часто просять поради.

Зрозуміло, у справах, що стосуються суто особистого, не може бути категоричних порад. Тому ми і не ставимо собі за мету це робити. Ми побудуємо це розмову по ваших листах, шановні читачі.

Але все по порядку. Зауважимо відразу, що думки читачів різко розмежувалися. Павлина Валюк із Світловодська (вона вже закінчила школу) пише: «Зустрічатися з тим, хто не подобається — це ж обманювати себе. Двоє — ніби окрема держава: свої думки, бажання, мрії. І якщо твої не в унісон з його — розпадеться дуже швидко така держава, ніби піщаний замок. Не треба поспішати, Світлано. Прийде це твоє кохання, твоє щастя...» Щодо останнього. Тут, нам здається, Павлина має рацію. Бо побутує серед частини старшокласників (свідчення тому — теж листи до «Вітрила») думка, що, мовляв, не вийдеш заміж після школи.

то так і залишишся сама. Це спонукає дівчат гарячково підшукувати партнера [...]. Як там кохання, звідки його чекати? «А якщо взагалі не прийде — а час іде!»]. Потім частіше всього — розчарування. Ось лист Жанини Б. з Новомиргородського району: «Дуже хотілося заміж. Ще сімнадцяти не було — виїхала. Мені подобався його мотоцикл, на якому ми каталися. А він — не дуже. Але послухала маму: «Іди, доню, там буде добре. Він у сім'ї

Гіркий лист. Важка доля у жінки. І повчальна. Але повернемося до твердження Павлини Валюк. З ним цілком згодна Юлія Б., дев'ятикласниця з Новомиргорода. Юлія твердо переконана в тому, що «чисті почуття» не можуть «згодом обміліти». Кохати теж треба вміти, це — мистецтво. Його, як святиню, потрібно берегти. І ніколи не забувати, що у коханні, як і в житті, є свої свята і свої будні...» Юлію підтримують десятикласниця з села Братолюбівка Долінського району Л. Т., студентка Кіровоградського педінституту Людмила Б., десятикласники з Олександрівки.

А от група дівчат з Кіровоградського медичного училища дещо іншої думки: «Ми не за те, щоб зустрічатися і виходити заміж за хлопця, якого не кохав. Але тут слід згадати народне прислів'я: «Йди не туди, куди ти хочеш, а туди, де тебе хочуть».

Тож може статися так, що Світлана пізніше буде подумати вдячна. Зрештою, хай росте вдячність сама.

Що ж, Світлано, своїми роздумами з тобою поділилися багато ровесників і людей дорослих. Як бачиш, думки їхні не схожі. І це зрозуміло, бо кожна людина — то цілий світ, свій, неповторний. Добре подумай над кожною з цих і попередніх розповідей. Може, вони тобі щось і підкажуть, відкриють очі на те, чого не бачила раніше. Ну, а як бути далі — вирішуй сама. Тобі видніше. І звичайно до самостійності. Бо шлях життєвий, як кажуть, не завжди встелений трояндами.

ТЕПЕР ПРО ІНШІ листи пошти. Якщо ви помітили, шановні читачі, тема нашої розмови давно вийшла за рамки поняття «почуття» і «розрахунок». Ось, приміром, лист від Олі Г. з Долінського району: «Мені 16 років. Я зустрічалася

ситуація набагато складніша попередньої. Тому ми залишимо Оліні запитання спершу почути вашу думку.

Отримали «Вітрила» і сердитого листа від десятикласника із Світловодська Миколи Т. «Читай листи дівчат і дивуюся, як можна говорити про такі дурниці. Як почуття, яке кохання можуть бути в наш час! Мені вже сімнадцять, а я й близько його не бачу і не відчував. Те ж саме можу сказати і про своїх друзів, серед яких декому за 20. Впевнений, все, що пишуть про кохання газети, журнали, книги — лише красиві слова...» Дозволь, Миколо, з тобою не погодитися. І не тільки тому, що ми представляємо одну з газет.

Зрозуміло, час серенад і сентиментальних романів давно минув, і почуття наші стали справді дещо раціональнішими, але, нам здається, те, про що ти так скептично пишеш, має право на безсмертя. Інша річ, що до кожного воно приходить по-різному. Бо почуття це настільки велике і багатоглибке, що треба мати і душу відповідної глибини, де б воно вмістилося. Егоїст наряд чи зможе полюбити. Ми хочемо заперечити тобі це й

живий, але без ніг. Юрі було дуже важко, та все ж він сказав Тані, що тепер не має права любити її, не хоче робити дорогу людину нещасною. Але Таня його не слухала. Батьки, родичі відмовляли її, молючи, мовляв, щастя твое поперед. А що може дати людина, в якій немає нігі Таня не відступила.

Зараз Таня і Юра — одне ціле. У них маленька дочка. Мені здається, не жалість тут перемогла, а любов.

Павлина ВАЛЮК.
Що ж, сказано, здається, чим все.

...Всі ваші листи в одній розмові не згадав. (Ми щиро вдячні також Іоленті Поліщук з с. Клинового Голованівського району, Ніні В. з с. Злики Маловисківського району, Аллі Бабич, Валі Д. і Валі П. з Богданівки за те, що вони написали нам). Тема її — неспокойна, хвилююча, вічна. Тема, здається, за те, що вони написали нам). Тема її — неспокойна, хвилююча, вічна. Тема, здається, за те, що вони написали нам). Тема її — неспокойна, хвилююча, вічна. Тема, здається, за те, що вони написали нам).

Д. БОНДАР.

ПОГОВОРИМО ПРО ДОРОСЛІСТЬ

Світле обрій
повноліттям
Дівочий сміх
і юних мрій.
Цвітуть сніги
сріблястим
цвітком.

ДИСК-ЗАЛ «ВІТРИЛ»

Енциклопедія
диск-жокея

ВИПУСК 1.

«АКВАРЕЛИ». Рік народження вокально-інструментального ансамблю — 1973-й. Художній керівник — Олександр Тартаковський. У репертуарі групи пісні таких відомих композиторів, як І. Дунаєвський, Ю. Саульський, П. Асланидзі, а також інструментальні твори керівника ансамблю О. Тартаковського. Останнім часом доробок ВІА «Аква-ре-ли» поповнився піснями Л. Дурнича, Б. Ричкова, О. Іванова, Б. Ривчун. Дискografія ансамблю налічує два тітати. Найближчим часом з'явиться третій — «Сонячний луч в моєму серці». На ньому записані пісні радянських та зарубіжних композиторів. Фірма «Мелодія» готує до випуску і четвертий диск із записом сойти С. Кадана на вірші американських поетів — «Стань, Америка, Америкою знову».

«АПЕЛЬСИН». Народився ансамбль у 1974 році завдяки передачі Естонського телебачення. Під час запису якої зустрілися його майбутні учасники. Група з Талліна представила досить різноманітний репертуар у популярній музиці — гумористичний. Ансамбль «Апельсин» має статус самодіяльного, проте виконавська майстерність його учасників відзначається високим професіоналізмом. У складі групи: Тіна Ааре — керівник (през на гітарі, мандоліні, банджо, пише музику), Алте Нуут (тромбон та інші духові інструменти), Як Ардер (скрипка, різноманітні струнні та ципкові інструменти), Руннар Крік (бас-гітара, піаніно, пише музику), Іво Ліна (вокалі), Яні Коск (ударні інструменти). Енн Ландре (оператор-звукорежисер). Пони що в арсеналі ансамблю лише один гітанист. Записаний він був частково в 1974 році, частково в 1975. Останнім часом група «Апельсин» експериментує з електронними інструментами, побутовими звуками, електронікою. Пісні, які народжуються в ансамблі, мають надзвичайно оригінальні тексти. В телевізійних програмах «Апельсин» майже завжди вдається до театралізації.

Диск-прем'єри

Популярний дуєт у складі Галли Бесліної (вокал, гітара) і Сергія Таранова (вокал, фортепіано) записав гігант «Ми з тобою, товариші». До нього увійшли пісні Мікаєла Таривердієва, М. Сестлова, М. Лормонтова, А. Вознесенського, М. Цукерської, В. Орлова, М. Доброраєва.

Фірма «Мелодія» випустила серію два гіганти з серії «Радуга». На них представлені найкращі пісні останніх років з репертуару популярних зарубіжних виконавців. Юрій Антонов після тривалої перерви здійснив запис двох платівок формату мініфон. Одна з них уже надійшла в продаж. Для нових записів характерні філігранність і аранжировки, своєрідне звучання ансамблю «Аракс» у супроводі його Ю. Антонов виконує власні пісні.

«Мелодія» підготувала також два мініфони лауреата премії Ленінського комсомолу композитора Давида Тухманова. На одному з них уже досить відомі пісні «Вітання», «Так не рідко бути», «Ми з тобою танцюємо», на другому — дві композиції, котрі прозвучали недавно: «Здравствуй», «Еще не поздно» (їх виконує Як Іоанна).

На третьому гіганті (вокально-інструментального ансамблю «Ариэль») записані обробки російських народних пісень «Отчего же наша сажа», «На горе, на горенке», «На улице дождик», пісня керівника ансамблю Валерія Ярушина на вірші Сергія Бесінова «Танцюй». Знаменита британська рок-група «Піні Флойд» випустила свою дванадцятку платівок, точніше, подвійний студійний альбом під назвою «Стіна». Запис здійснено в студіях Лос-Анджелеса, Лондона, Нанні.

школу) пише: «Зустрічатися з тим, хто не подобається — це ж обманювати себе. Двоє — ніби окрема держава: свої думки, бажання, мрії. І якщо твої не в унісон з його — розпадеться дуже швидко така держава, ніби піщаний замок. Не треба поспішати, Світлано. Прийде ще твоє кохання, твоє щастя...» Щодо останнього. Тут, нам здається, Павліна має рацію. Бо побутує серед частини старшокласників (свідчення тому — теж листи до «Вітрила») думка, що, мовляв, не видеш заміж після школи, то так і замирати сама. Ці спонукання дівчат каріково підшукувати в партію. «...Як там кохання? Звідки його чекати?» «А якщо пзгалі не прийде — а час іде!» Потім частіше всього — розчарування. Ось лист Жани Б. з Новомиргородського району: «Дуже хотілося заміж. Ще сімнадцяти не було — вишила. Мені подобався його мотоцикл, на якому ми катались. А він — не дуже. Але послухала маму: «Іди, доню, там буде добре. Він у сім'ї

справді народно прислів'я: «Йди не туди, куди ти хочеш, а туди, де тебе хочуть». Тож може статися так, що Світлана пізніше буде подругам ядлина. Зрештою, хай розсудить висновки сама. Що ж, Світлано, своїми роздумами з тобою поділилися багато ровесників і людей до-рослих. Як бачиш, думки їхні не схожі. І це зрозуміло, бо кожна людина — то цілий світ, свій, неповторний. Добре подумай над кожною з цих і попередніх розповідей. Може, вони тобі щось і підкажуть, підкажуть тобі на те, чого ти бачила раніше. Ну, а ми були далі — вирішуй сама. Тобі видніше. І звичайно до самостійності. Бо шлях життєвий, як кажуть, не завжди встелений трояндами.

ТЕПЕР ПРО ІНШІ листи пош-ти. Якщо ви помітили, ша-новні читачі, тема нашої роз-мови давно вийшла за рамки поняття «почуття» і «розраху-нок». Ось, приміром, лист від Олі Г. з Долинського району: «Мені 16 років. Я зустрічалася

Бабич, Валі Д. і Валі П. з Бог-данівки за те, що вони напи-сали нам). Тема її — неспокій-на, хвилююча, вічна. Тема, зда-валося б, давно висчерпана і ро-зом з тим щодня нова. Бо під-растають сьогодні нові і нові Джульетти та Ромео, прагнуть самі осмислити її і зрозуміти.

Д. БОНДАР.

класника від друзів, а вчитель в безлічному виступі по міс-ту він марнував час, взявся секретар комітету комсомолу Світловодської школи-інтерна-ту № 1 Віра Одноус, голова учкому Микола Петров, коман-дир загону юних дзержинців Григорій Селесньов. Вирішили робити уроки разом із Сашком: класника від друзів, а вчитель в безлічному виступі по міс-ту він марнував час, взявся секретар комітету комсомолу Світловодської школи-інтерна-ту № 1 Віра Одноус, голова учкому Микола Петров, коман-дир загону юних дзержинців Григорій Селесньов. Вирішили робити уроки разом із Сашком:

Людина сама себе творить

Цілу осінь ішли дощі. Кож-ного ранку, виходячи з до-му, люди з досадою думали: «І коли вже настане справ-ді зима?» І від того настрій у них був не з кращих... Мо-же, тому, і одержали ми цьо-го листа.

...У ШКІЛЬНИХ коридорах біганина і галас неймо-вірні. Тільки старшокласники кинути не поспішають. Вони звикли до цієї неспинної течії життя. Десятий рік отак, день у день. І все ж шоранку прихо-дять сюди ніби вперше, чека-ють чогось нового, незнайомо-го, наперед радіють йому... Стри-вайте, але ж не всі.

«Не поміняю, якщо назву цю школу сірим будинком, — писала Лариса до редакції. — Кожного дня приходив сюди, потім після шостого уроку ідеш додому. І все...»

І ось ми в десятому, де ви-нився дівчина. Назустріч — до-питливий погляд кількох десят-ків очей: що скажете? Для чого прийшли? Розмова зав'язується відразу.

— А ви були у нас на «Осі-ньому балі»?

— Чули, як ми захищали професію токаря?

— А як у нас співвають і гра-ють на акордеоні, знаєте?

У класі — майстер спорту з гімнастики, дзюдоїст, відомий футболіст, радіоконструктор, цівачки. «Шо ви, клас у нас дружний. Безперечно». Але як же тоді один ваш товариш за-глибився без дружньої допомо-ги, чому у школі йому нудно, і вона просто стала для нього «сірим будинком»? Як це стало-ся? Відповіди однакові:

— Хай не заноситься.

— Хай бере активнішу участь у шкільному житті.

— Бона себе уявляє, мабуть, розумнішою за всіх.

...У СІМНАДЦЯТУ школу Лариса прийшла незадо-во з двадцять четвертої. Там граювала вожакою у молод-ших класах, сподівалася того ж і на новому місці. Може, все так і було б, якби... Якби не по-тула за спиною: «А це що за

Поговорімо про дорослість

Світле обличчя
повноліттям
Дівочий сміх
і юних мрій,
Цвітуть сміги
сріблястим
цвітом,
Любов цвіте
в душі моїй.

Фото В. ГРИБА.

Поговорімо про дорослість

Цей дивний, прекрасний світ

На перший погляд, тут усе звичне для школяра: уроки, перерви, оцінки, контрольні роботи, домашні завдання, навіть канікули. Але давай-те прислухаємося: «Сьогодні працюватимемо над зобра-женням казкових персона-жів. Приготуйте папір, олів-ні...»

Іде урок у Кіровоградській дитячій художній школі. Щоб навчатися у ній, не обов'язково мати якийсь особливий талант. Найваж-ливіша умова вступу — ве-лике бажання навчатися ма-лювати. Аркуші паперу і фарби, власний сюжет і композиція малюнку чи скульптури, гама кольорів і відтінків — усе це разом до-помагає юним художникам глибше пізнавати життя, яскравіше передавати все побачене у цьому дивному і прекрасному світі.

Наш кореспондент В. ГРИБ у перший день нової на-вчальної чверті побував у художній школі. І ось що він побачив:

На знімках: лісо-руч — урок у третьоклас-ниці веде викладач Л. І. БОНДАР; праворуч — «ма-люємо на вільну тему».

„Я пам'ятаю мить чудову...“

КАЖУТЬ, що щаслива люди-на тоді, коли з радістю йде на роботу і повертається додому з радістю теж. Ма-є бути у цих словах істина. Бо саме від того, наскільки міцна і дружна ваша сім'я, наскіль-ки всі її члени розуміють, до-помагають, переживають один за одного, який лад панує в оселі, багато в чому (якщо не в усьому) залежить настрій, бадьорість і, якщо хочете, продуктивність праці кожного з нас.

Краса людських взаємин, краса душі людської. Вона ви-ховується ще в школі. І як важливо навчити дітей бути вірними цій красі, вміти пода-рувати близькій людині і суспільству «мить чудову» — спла-лах кохання, глибокий слід на землі від твоїх добрих справ. Не випадково тому вчені, пе-дагоги, батьки, всі, хто якимось чином зв'язаний із вихованням підрастаючого покоління, ве-лику увагу (особливо в наш час) приділяють формуванню правильного уявлення про сі-мю, шлюб, стосунки між чо-ловіком і жінкою.

Адже, будемо відвертим, кожен із п'ятнадцяти — шіст-надцятирічних, відповідаючи на запитання «Яким ти уявляєш себе майбутнє?», скаже, перш

благородство, сміливість, не-залежність, фізична сила, муж-ність, вихованість, доброта, скромність, чесність, практич-ність, енергійність, тактовність, зовнішня краса.

Завтрашні жінки вихованість чоловіка ставлять на 7—10 місяць, мужність — на 5—6, а повагу до жінки одностайно виділяють як найголовнішу чоловічу рису. (Повагу ж жінки до чоловіка старшокласниці позначили найбільшою циф-рою — 17). Чоловічому розуму дівчата віддали 2—3 місяця. А в числі перших — мужність, сила волі, сміливість, благо-родство.

Серед найважливіших рис, притаманних жінкам, названі доброта, жіночність, акурат-ність, вихованість, чесність, ро-зум. Умінню господарювати, розпоряджатися сімейним бюджетом дівчата віддали 9—10 місяць.

А як же хлопці? Що ж вони в першу чергу цінують у дів-чати? Жіноча гордість, чес-ність, ширість — це першо-чергове. Типово жіночі риси (емоційність, доброта, душеве-ну тонкість) вони поставили на 15—17 місяць.

В собі, як у чоловікові, хлоп-ці висунули на перший план сміливість, силу волі, розум. Благородство і почуття відпо-відальності — на останніх міс-цях.

А зовсім недавно в м. Олек-сандрії я познайомилася зі студентом Андрієм К. і шко-ляркою Ольгою Тернюк. За-пропонувала анкету їм. За-повнивши її, вони дописали:

«Нам, тобто дружині і мені, по дев'ятнадцять. Зустрічали-ся ще з 9 класу. Не уявляю один без одного життя. Одру-жилися. І тут я зрозумів, що однієї краси і чарівності моєї Світлани дуже мало. Їй не ви-стаєчас практичності, еконо-мності, господарності. Сьогодні

Як повідомив редакцію на-чальник четвертого жку В. Алістратов, у зв'язку з тим, що в місті немає відповідної об'єктивної вимоги, міськжитло-управління зробило заяву в проєктний інститут на виготов-лення технічної документації на обладнання підвального приміщення будинку по вулиці Кірова, 55 під таку кімнату. Буде налагоджена робота гуртків.

У дворі цього будинку пер-спективним планом на 1980 рік намічено обладнання дитячого спортивного комплексу.

Після виступу «Вітрил»

«Чи шдуть обіцяного три роки?»

Після таким заголовком у по-передньому випуску «Вітрил» («МК» за 5 грудня 1979 р.) була опублікована кореспон-денція, у якій йшлося про не-задовільну організацію дозвіл-ля кіровоградських старшо-класників за місцем прожи-вання.

Що, де, коли... Відвідувачі Олександрійської міської дискотеки (її організа-тор і натхненник — комітет комсомолу виробничого об'єд-нання «Олександріявугілля») у січні познайомилися із серією програм «Олімпіада-80». В най-ближчих планах дискотеки ве-ршити літній музичний, тематична програма, присвячена творчості О. М. Пахмutowi.

У Києві «Союздруку» заре-зар продати перший номер жур-налу «Мелодія», який виходити-ме раз у квартал. Нове видан-ня фірми «Мелодія» — це не тільки каталог грамплатів, бо-летенісери знайдуть у ньому короткі платівки на платівки із записами симфонічної, оперної, камерної, народної, естрадної музики, а також музику для ді-тей тощо. Журнал розповідати-ме про новини звукозапису, ва-льовий апаратури, про творчі контакти із зарубіжними фір-мами грамзапису, відповідатиме на листи читачів.

У культурній програмі «Олім-піади-80» братиме участь чимало вірних естради. Зараз веду-ться переговори з метою запро-сити в Москву популярний ан-самбль «Боні М».

Анкета «диск-залу»

«Найпопулярніші в 1979 році».

I. Соліст

- 1.
- 2.
- 3.

II. Солістка

- 1.
- 2.
- 3.

III. Вокально-інструменталь-ний ансамбль

- 1.
- 2.
- 3.

IV. Композитор

- 1.
- 2.
- 3.

V. Платівка фірми «Мелодія»

- 1.
- 2.
- 3.

VI. Музичний німо-і теле-фільм

- 1.
- 2.
- 3.

VII. Музична радіо-і телепо-редакція

- 1.
- 2.
- 3.

VIII. Пісня

- 1.
- 2.
- 3.

Дорогі друзі! Відповіді на ан-кету «Найпопулярніші в 1979 році» допоможуть нам у підго-товці майбутніх випусків «Диск-залу». Листи надсилайте до 1 лютого 1980 року. Обов'язко-во при цьому повідомте своє прізвище, у якому класі навчає-тесь. Результати анкети ви знайдете в одному з випусків «Диск-залу».

А. КРУПСЬКИЙ, ведучий «Диск-залу».

В ім'я Вітчизни

ПРО ПРОВЕДЕННЯ ВСЕСОЮЗНОГО МІСЯЧНИКА ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ, ПРИСВЯЧЕНОГО 62-Й РІЧНИЦІ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ ТА ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ

23 лютого 1980 року радянські люди урочисто відзначать 62-ю річницю Радянської Армії та Військово-Морського Флоту. Трудящі нашої країни зустрінуть це свято в обстановці нового політичного і трудового піднесення, викликаного рішеннями листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС, підготовкою до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна і 35-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, XXVI з'їзду КПРС.

З метою дальшого поліпшення виховання трудящих, комсомольців і молоді на героїчних традиціях Збройних Сил СРСР, удосконалення військово-патріотичної та оборонно-масової роботи серед

населення секретаріат ВЛКСМ, секретаріат ЦК ВЛКСМ і бюро президії ЦК ДТСААФ прийняли постанову про проведення з 23 січня по 23 лютого традиційного Всесоюзного місячника оборонно-масової роботи.

Профспілковим, комсомольським і дтсаафівським активістам запропоновано розробити спільні плани проведення військово-патріотичних, агітаційно-пропагандистських та спортивних заходів на період місячника. Передусім треба розгорнути активну пропаганду заповітів В. І. Леніна, праці Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва з питань захисту соціалістичної Вітчизни,

положень Конституції СРСР, рішень XXV з'їзду КПРС та листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС, славних революційних, бойових і трудових традицій партії, радянського народу і його Збройних Сил.

У ході підготовки до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна і 35-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні необхідно спрямувати зусилля на виховання молодого покоління в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, високої революційної пильності і постійної готовності до захисту Батьківщини.

У багатьох дтсаафівських та комсомольських організаціях області вже почалася підготовка до місячника. Олександрійці, знам'ячани, світловодці, наприклад, вирішили разом із працівниками організації товариства «Знання» і культосвітніх закладів, фізкультурними активістами провести лекції, бесіди, тематичні вечори, кінофес-

тивалі військово-патріотичних фільмів, зустрічі з ветеранами війни і праці, змагання з технічних та військово-прикладних видів спорту; кіровоградці практикуватимуть зустрічі з відмінниками бойової і політичної підготовки, молодими офіцерами, естафети, конкурси технічної творчості молоді, Ленінські та суспільно-політичні читання на теми «Ленінське вчення про захист соціалістичної Вітчизни», «Конституція СРСР про захист соціалістичної Вітчизни, як найважливішу функцію держави, священний обов'язок громадянина СРСР».

У ході місячника слід домогтися підвищення рівня оборонно-масової та військово-патріотичної роботи, підготовки молоді до служби в Збройних Силах, широкого залучення її до військово-технічних видів спорту, складання нормативів комплексу ГПО.

КОНКУРС „ЕРУДИТ“

Тип IV

Завершилися черговий тур конкурсу. І як завжди, кілька робочих питань. Де-хто з ерудитів просить жюри переглянути їхні відповіді на попередній кросворд, бо нібито трапилися помилки при підрахунках. Жюри повторило ці процеси, і виявилось, помилок, які через елементарну невниманість допустили самі ерудити при написанні відповіді. Це стосується П. Бляшук, В. Маслова, А. Редька і В. Тупчий. Тому просимо вас надіслати відповіді виправдані на окрему адресу (бажано у дві колонки). Далі, через те, що елдор попереднього кросворду В. Кришкін допустив при складанні дві

неточності (у 9 і 21 записаних по горизонталі), з його активу знімається 10 пильових очок. Прохання до всіх: будьте уважні, коли працюєте над кросвордом, особливо старанно підбирайте слова.

А тепер про те, хто скільки має очок після трьох турів. П. Бляшук (с. Добриця Вільшанського району) — 143; П. Логвинова, В. Тупчий (Кіровоград) — 120; В. Савельєва (Кіровоград) — 118; С. І. Н. Осадчук (Гайворон) — 117; С. Єлисейчик (Кіровоград) — 115; Л. Кизюк (Мала Віска) — 112; В. Герасименко, В. Маслов (Кіровоград) — 110; В. Лещук (Знам'янка) — 109; О. Романов (Кіровоград) — 103;

Л. Пугачова (Новоархангельськ) — 100; О. Фабель (Кіровоград) — 97; О. Голуб (Кіровоград) — 96; А. Редька (Світловодськ) — 88; І. Куліш (Долішнька), А. Кузьманський (Кіровоград) — 85; Г. Куцовська (с. Калниболота Новоархангельського району) — 84; П. Оніщенко (Кіровоград), О. Некраса (Олександрія) — 77; В. Стеценко (Кіровоград) — 75; І. Солонар (Новоархангельськ) — 72; В. Чернов (с. Юсипівка Вільшанського району) — 69; В. Доценко (с. Коритно-Забузке Вільшанського району) — 68; М. Ткаченко (Світловодськ) — 65; С. Скібневський (Новгородка) — 60; В. Гашченко (с. Адамка Кіровоградського району) — 55; М. Олійниченко (с. Молотівське Долішнького району) — 52; О. Котлова (с. Миколаївка Добровільського району) — 46; С. Запорожан (Кіровоград) — 34; Л. Решетник (Кіровоград) — 27; А. Гонда (с.м. Олександрія) — 26; М. Насинник (селище Перетравне Долішнького району) — 24. Правильні відповіді на кросворд В. Кришкін такі: По горизонталі: 7. Іграна, 8. «Алеко», 9. Алішо

11. Ангар, 12. Наряд, 13. Експропріація, 18. Обкатка, 19. Аванс, 20. Воппа, 21. Трезині, 23. Гідродинаміка, 26. Пилит, 29. Акасі, 30. «Олесь», 31. Ідеал, 32. Кредо.

По вертикалі: 1. Драк, 2. Факір, 3. Салон, 4. Парат, 5. «Селга», 6. Юппа, 10. Скрипка, 14. Кутаїсі, 15. «Простор», 16. Атавізм, 17. Іжевськ, 22. Звитага, 24. Канік, 25. Балет, 26. Піала, 27. «Тоска», 28. Сенс, 33. Ляхов.

Увага, новинка! Жюри утворило два спеціальні призи «МК». Першим призом буде нагороджений той, хто набере найбільше очок у 4, 5 і 6 турах; другим — той, хто це зробить у 7, 8 і 9 турах. Зрозуміло, що призи можуть завоювати і читачі, які до цього не брали участі в конкурсі. (Пильні очки тут не враховуються).

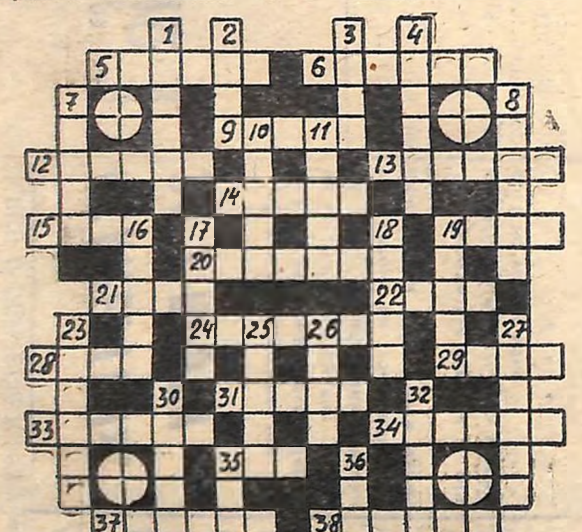
Жюри розглянуло кросворди, надіслані на конкурс. До друку схвалено кросворд І. Солонар (Новоархангельськ). Авторці нарахується 63 очка (38+25). Чекаємо ваших відповідей, шановні ерудити, до 22 січня.

Успіхів вам!

Кросворд

По вертикалі: 1. Снасті рухомого скелетакру, призначені для згорання вітри. 2. Світлове коло на-

вкрути Сонця або Місяця. 3. Рід товару, що має певні якісні ознаки. 4. Призма з ісландського шпату.

чистоти. 6. Головинний етійкий звук ладу. 9. Вид гравірування різцем або голкою на смольному покривті металевий гравіруний дошки і програвірування кісткової. 12. Вологоекваторіальні ліси в Південній і Центральній Америці. 13. Запалення вені. 14. Напрямок в абстрактному живописі. 15. Відшліфована з обох боків тонка платівка мінералу для дослідження під мікроскопом. 19. Річка в РРФСР. 20. Рід трав'янистих рослин родини пасльонових. 21. Вишивки на нитчистій сітці. 22. Кредитна установа. 24. Грузинський народний парний танок. 28. Назва ряду мінералів. 29. Бог часу у давньоримській міфології. 31. Певелика прамодіна дівчинка фортечної орогори, призначена для обстрілу пілотином до даної фортеці. 33. Високий ступінь у Франції. 34. Стан напруження гістичної оболонки у рослин, зумовлений тиском містету клітини. 35. Старовинна французька золота і срібна монета. 37. Конічна гора, поширена в Центральній Азії. 38. Спортивне товариство Туркменської РСР.

По горизонталі: 5. Опицелія від домішок золота, платини, срібла до високої

АМЕРИКАНСЬКІ ЗАРИСОВКИ

ЗА ЩО

ДЯКУВАТИ?

Минулого року, як і звичайно, у США відзначали традиційний День подяки. Якщо вірити легенді, таке свято веде свою історію з 1620 року. Тоді перші європейські поселенці на території нинішнього штату Массачусетс опинились у зв'язку з неврожаєм під загрозою голодної смерті. Випадково до їх селенців вийшла велика зграя диких індіанців, і продовольча проблема була розв'язана на всю зиму. Відтоді, твердить легенда, американці святкують у листопаді День подяки, а ті, кому по кишені, купують за традицією до святкового столу індіанцю...

Жителів Массачусетсу можна зрозуміти. Але за що має дякувати долі більшість американців? Газета «Нью-Йорк пост» опублікувала примітний у цьому плані жарт. Техаський мільйонер (швидше всього, нафтопромисловець — Е. Б.) молиться у церкві. Відповідаючи на запитання, чому він хвалить небу за неї його благодіяння, «Звичайно, говорю, він — я вдячний за те, що він будинок, літ в мене вже 6, але я не проти жити ще два-три. І звичайно, я вдячний за свої «розрайові» і шість «кардіологів», хоча мені дуже стає в у пригоді це і дві-три морські лхті. Звичайно, я повинен подякувати за свої банки, хоча б мені не завадили б це п'ять нових, щоб довести кількість моїх банків до дюжину». А поряд, у тій же церкві, молиться бізнес, промовляє газета: «Дайте мені роботу і хліб, — благодяє він господу. — І мені буде за що дякувати небу». Тоді техасьць виймає з гаманця сто доларів і простягає індіанцю.

Жарт — жартом, та американську громадянськість серйозно непокоїть будучи зростання прибутків американських нафтових та інших компаній і безробіття та збільшення трудящих, що зростає одночасно.

«ЛЕДІ

3 МІШКАМИ»

Літні вєспажені жінки з сумками в руках чи з плечима, в яких умістились всі їхні пожитки, — давно не рідкість на вулицях Нью-Йорка та інших американських міст. За підрахунками газети «Крісчен сайєнс монітор», таких самотніх бездомних жінок тільки у Вашингтоні щорічно більше п'яти тисяч. У США їх, очевидно, уже кілька сотень тисяч. У деякого із них у сумці диплом про закінчення університету. Вони носять у під'їздах будинків, під мостами чи просто на тротуарах, поближче до вентиляційних решіток метро, збіжки йде підірпте сперте повітря. «Леді з мішками» — так охрестила їх щорічна і безжалісна американська журналістика — з тих чл інших прики не мають сім'ї і живуть, як правіло, милостинею. Правда, деякі добродійні організації нібито пробують допомогти цій категорії анедольних американок... За повідомленням тієї ж «Крісчен сайєнс монітор», недавно в Бостоні, наприклад, церковна організація «Армія порятунку» відкрила для бездомних жінок нічліжку на... сім місць!

Е. БАСКАКОВ, власкор АПН. Нью-Йорк.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 6

за направленням Кіровоградського заводу радіовиробів

ПРОВІДИТИ НАБІР УЧНІВ

(юнаків, звільнених із рядів Радянської Армії) для навчання за спеціальностями: токарь, слюсар - інструментальний, слюсар-механік по радіоапаратурі, слюсар-ремонтник промислового обладнання для наступної роботи на заводі.

Строк навчання — 7,5 місяця. Початок занять — 15 січня 1980 р.

Інгородні забезпечуються гуртожитком і підв'язаною стипендією: 80 крб. — токарі та 77 крб. — слюсари.

По довідках звертатися до відділу кадрів заводу на адресу: м. Кіровоград, вул. Андріївська, 113. Тел. 39-53-37.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ М. Л. КРОПИВНИЦЬКОГО

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

ДО АКТОРСЬКОЇ ТЕАТРАЛЬНОЇ СТУДІЇ

Заяви приймаються від юнаків віком до 30 років та дівчат віком до 25 років середньої освіти та здібностей до художнього читання, співу та танцю. Вступні екзамени проводяться в два тури: ПЕРШИЙ ТУР: читання віршу, уривка з прози, балети та спів; ДРУГИЙ ТУР: читання монологу з п'єси, спів, танець та бесіда з метою виявлення загальноосвітнього рівня вступника.

Заяви подаються особисто щодня (крім понеділка) з 14 до 15 години. Учні студії виплачуються стипендією та квартирні (для інгородних). Строк навчання — 2 роки.

Після закінчення студії випускників з іспадними акторськими здібностями буде зараховано до творчого складу театру. Іншим буде надано право керувати драматичними колективами міста та області.

Вступні екзамени відбуватимуться в січні 1980 року.

По довідках звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Леніна, 4, музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького, приймальня нозісіа, тел. 2-51-24, 2-51-53.

ДИРЕКЦІЯ.

Зам. 1032.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МПТУ-5

НАБИРАЄ УЧНІВ —

юнаків, звільнених із рядів Радянської Армії та випускників середньої школи для навчання за спеціальностями:

машиніст екскаватора, машиніст бульдозера, скрепера,

машиніст автокрана. Учні одержують стипендію 75 крб. на місяць.

Початок занять — у міру комплектування груп.

Звертатися на адресу: 317915, Кіровоградська область, м. Олександрія, с. Дмитрово, вул. Трудових Резервів, 23. Іхати автобусом № 1 до кінцевої зупинки. Тел. 5—2, 4—63.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.